

ΓΛΟΒΟΛΙΪΒΕΙΖ,ΒΕΙΑ. ἄρσ. φιλο-
λόγος.

ΘΛΟΒΨ, ΉΣΗ. καὶ πλέον οὐ. κα-
λαῖμαι, φημίζομαι (διὰ τι),
διαθρυλλέομαι-οῦμαι. = ελυ-
βΨ.

Ἐλόγζ, α. ἄρσ. συλλαβή.

ΘΛΟΚΗΪΕ, ἸΑ. οὐδ. σύνθεσις,
 σύνθεμα, σύγκρασις, σύνταγ-
 μα, σύνταξις, συναρμογή,
 συνάρμοσις, συνένωσις. 2) κα-
 ταβολή, κατάθεσις. S^W ΓΛΟ-
 ΚΗΪΑ ΜΙΡΑ. ἀπὸ καταβο-
 λῆς κόσμου. 3) συνθήκη = 3A-
 B¹ T² = οὐκ ἐλθέι.

ГЛОЖЕНЬИЙ (καὶ-нний), аф, се.
метх. παθ. χρ. ἄορ. συντε-
θειμένος, συντεταγμένος,
συντεθείς. 2) καὶ αὐτὶ ἐπιθ.
=гложный.

Σλόζный, αλ, οε. ἐπιθ. σύν-
θετος. = сложенный 2. σημασ.
2) συλλαβικός.

ΕΛΟΜΛΑΪΟ, ΕΨΗ. Μ. - ΜΛΙΟ, ΜΗΨΗ.
 συνθλάω-ω, συντρίβω.

ΓΛΟΝΟΒΥΪ, ΑΛ, ΟΕ. ἐπιθ. ἐλεφάν-
τινος. 2) κτητ. ὁ τοῦ ἐλέ-
φαντος, ἐλεφάντειος.

Ελθέτω, ἡ ἀρσ. ὑπηρέτης, διά-
κονος, λειτουργός, ὑπουργός,
θεράπων. πράκτωρ.

2) ἐκκλησιαστ. = λειτουργία.
 3) τελετή. 4) ἡ ἀκολουθία (ἐ-
 νὸς ἁγίου).

ΘΛΖΕΒΗΗΚΖ, α. ἄρσ. λειτουργι-
κὸν (τουτέστιν ἡ βίβλος ἡ
περιέχουσα τὰς διατάξεις
τῶν θείων μυσταγιῶν)=ЛІ-
ТЪРГІАРІЙ.

ΕΛΔΖΕΒΝΉΥ, ΛΑ, ΟΕ. ἐπιθ. λει-
τουργικὸς, διακονικὸς, ὑπη-
ρετικὸς. § ΕΛΔΖΕΒΝΉΥ ΔΨΣ.
λειτουργικὰ πνεύματα (πρὸς
Ἑβρ. 1. 14). 2) = рабѣтнѣй.

ΕΛΘΓΕΝΙΕ, ΙΑ. οὐδ. ὑπηρεσία,
διακονία, λειτουργία. ἰδὲ
ΕΛΘΓΕΑ. 2) λατρεία.

ΕΛΘΗΤΕΛ, α. ἄρσ. λειτουργ-
γός, ὑπουργός, διάκονος, ὑπη-
ρέτης, λάτρης, λατρευτής,
θεράπων. ἰδέ ελθγά.

ΒΛΨ¹ жительница, в. θηλ. ὑπε-
ρέτις, θεράπεινα. Σέκκλη-
σιαστ. ἡ διάκονος. Ρωμ. 16.
1. (= διάκονισσα).

СЛУЖИТЕЛЬНЫЙ, αλ, οε. ἐπιθ.
 λειτουργός, λειτουργικός,
 διάκονος, ὑπουργός (ὑποερ-
 γός, ποιητ.). παρβλ. σλужѣб-